

Nr 123.

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension
å allmänna indragningsstaten åt baderskan vid krigs-
skolan, änkan Kristina Vilhelmina Jonsén, född Svensson;
given Stockholms slott den 21 februari 1919.*

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att baderskan vid krigsskolan, änkan Kristina Vilhelmina Jonsén, född Svensson, må från och med månaden näst efter den, varunder hon erhåller entledigande från sin anställning vid krigsskolan, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 450 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

G U S T A F.

E. A. Nilson.

*Utdrag av protokollet över lantförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 21 februari 1919.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Nilson yttrade härefter:

»Uti skrivelse till Kungl. Maj:t den 10 februari 1913 hemställde chefen för krigsskolan på anförda skäl, att till riksdagen måtte avlåtas proposition om beviljande åt baderskan vid nämnda skola, änkan Kristina Vilhelmina Jonsén, född Svensson, av ett årligt understöd av 450 kronor, att åtnjutas från och med månaden näst efter den, under vilken hon erhöles avsked från sin anställning vid krigsskolan.

Sedan yttranden i ärendet av vederbörande myndigheter inhämtats, fann Kungl. Maj:t enligt beslut den 14 mars 1913 ifrågakvarande framställning icke för det dåvarande föranleda någon vidare åtgärd.

Enahanda beslut meddelades av Kungl. Maj:t den 5 december 1914 med anledning av en utav chefen för krigsskolan uti skrivelse den 29 september 1914 gjord hemställan i samma syfte.

Chefen för krigsskolan har nu i skrivelse till Kungl. Maj:t den 28 november 1918 gjort förnyad framställning i ämnet samt därvid anfört följande:

Änkan Jonsén, som vore född den 27 augusti 1854, hade från och med den 2 september 1896, eller således i över 22 års tid, varit anställd vid krigsskolan. Under denna långa tid hade hon med aldrig svikande plikttrohet och god vilja samt utan anmärkning fullgjort sin tjänst, och hade hennesandel städse varit hedrande. Vid krigsskolan åtnjöte hon en avlöning av 511 kronor om året jämte fri bostad, vedbrand och lyse.

Änkan Jonsén hade emellertid under de senare åren på grund av allt mer tilltagande ålder och bräcklighet haft mycket svårt att förrätta sina sysslor. Hennes tillstånd försämrades år från år, och torde hon tvivelsutan i en snar framtid bliva oförmögen att utföra sina tjänsteåligganden och måste då avgå från sin tjänst.

Vid sådant förhållande och särskilt med hänsyn till hennes höga ålder och brutna hälsa syntes det vara en i hög grad behjärtansvärd sak, att åt änkan Jonsén efter en lång och trogen tjänst vid krigsskolan bereddes något bidrag på hennes ålderdom, så att hon icke efter snart slutad tjänst vid krigsskolan måtte falla kommunen till last och sluta sina dagar inom fattighuset. Vid krigsskolan funnes emellertid icke några medel för pensionering av betjäningsspersonal.

På grund härav anhölle skolchefen, att proposition måtte avlåtastill riksdagen om beviljande åt änkan Jonsén av ett årligt understöd av 500 kronor, att åtnjutas från och med månaden näst efter den, under vilken hon erhöles avsked från krigsskolan.

Enligt skrivelsen bifogat läkarintyg lider änkan Jonsén av allmän svaghet och sådan nedsättning av krafterna, att hon ej kan fullgiltigt sköta sina till tjänsten hörande göromål.

Inspektören för militärläroverken har tillstyrkt framställningen.

Uti den 31 december 1918 avgivet yttrande hava *arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse* anfört, att med hänsyn därtill att änkan Jonsén under mer än 22 år skött alla med hennes befattning vid krigsskolans badinrättning förenade göromål, vilka göromål, enligt under hand lämnad uppgift, i medeltal krävde 8 timmars tungt arbete dagligen, hennes ålder icke enbart torde vara orsak till den allmänna svaghet och kraftnedsättning, varav hon enligt förenämnda läkarintyg vore lidande, utan säkerligen hade även hennes rätt så ansträngande arbete å bad-

inrättningen i viss mån bidragit till hennes sjuklighet. Under åberopande av vad ovan blivit anført och då nu ytterligare fyra år förflutit efter det senaste av Kungl. Maj:ts nyssnämnda beslut, hemställde departementet och styrelsen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att bemälda baderska finge från och med månaden näst efter den, varunder hon erhöle entledigande från sin anställning, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära pension, vilken, med hänsyn till de till henne utgående avlönings-, bostads- och övriga förmåner samt till penningvärdets fall, icke syntes böra bestämmas lägre än till 500 kronor.

Statskontoret, som den 7 februari 1919 avgivit utlåtande i ärendet, har därvid anført följande:

Då statskontoret i underdåniga utlåtanden den 19 februari 1913 och den 20 oktober 1914 yttrat sig i anledning av då föreliggande framställningar om beredande av pension åt baderskan Jonsén, hade statskontoret uttalat den uppfattning, att det då för henne föreslagna pensionsbeloppet, 450 kronor, måste med hänsyn till hennes tjänstetid och åtnjutna avlöningsförmåner anses väl högt, samt förordat, att beloppet skulle bestämmas till 350 kronor. Numera hade hon ytterligare några år i statstjänst att räkna sig till godo, och med anledning därav syntes visserligen någon höjning av det av statskontoret tidigare tillstyrkta beloppet vara skälig; men då det nu föresloges ett belopp av 500 kronor och därvid åberopades penningvärdets fall, ville statskontoret erinra, att någon höjning av pensionsbeloppet med hänsyn därtill knappast syntes böra äga rum, så länge pensionärer genom anvisande av krigstidstillägg finge skälig ersättning för levnadskostnadernas fördyring. Statskontoret, som fördenskull ansåge pensionsbeloppet i detta fall böra begränsas till 450 kronor, hemställde alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att baderskan Jonsén finge från och med månaden näst efter den, då hon avginge från sin befattning, under sin återstående livstid uppbära från allmänna indragningsstaten en årlig pension till belopp av 450 kronor.

Departements-
chefen.

Även jag anser mig böra tillstyrka, att framställning nu avlåtes till riksdagen angående beviljande av pension å allmänna indragningsstaten åt änkan Jonsén. I enlighet med statskontorets hemställan synes pensionsbeloppet böra bestämmas till 450 kronor.

Jag får alltså hemställa, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

att baderskan vid krigsskolan, änkan Kristina Vilhelmina Jonsén, född Svensson, må från och med månaden näst efter den, varunder hon erhåller entledigande från sin anställning vid krigsskolan, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 450 kronor.»

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Erik von Horn.